

Hebben christenen een mandaat voor het binden, bestraffen, uitdrijven van demonen?

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)

Gedeelte uit “Kan een gelovige demonisch bezeten zijn?”,
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gelovigebezeten.pdf>

Is er een menselijk mandaat om Satan of zijn demonen te binden?

Na deze voorbereidende bespreking zullen we nagaan wat wij al dan niet moeten doen met betrekking tot Satan en zijn demonen.

Een foute interpretatie van een passage in Mattheüs vormt de basis voor het populaire “binden” van Satan of zijn demonen:

“Of hoe kan iemand het huis van de sterke binnengaan en zijn huisraad roven, als hij niet eerst de sterke gebonden heeft?” (Mattheüs 12:29).

Het is nu fout om uit deze passage te concluderen dat Christus hier voor de gelovigen een universeel patroon neerlegt om na te volgen. In plaats daarvan was dit een illustratie van Christus’ persoonlijke macht over Satan, als Zoon van David (Mattheüs 12:23), en dat Hij geen verbond met hem aangegaan was. Lees de context.

1 Petrus 5:8-9 leert ons “Bied weerstand aan hem, vast in het geloof”.

Jezus Zelf zal de sterke (Satan) binden ten behoeve van Zijn volgelingen, in de toekomst. Hij gebruikt geen gelovigen om voor Hem op te treden in deze tijd. God zal geen gelovigen gebruiken om Satan op te pakken, buiten werking te stellen door hem te binden. Integendeel, het middel dat God gebruikt is duidelijk weergegeven in Openbaring:

“En ik zag een engel neerdalen uit de hemel met de sleutel van de afgrond en een grote ketting in zijn hand” (Openbaring 20:1).

Een engel zal in Gods opdracht de klus klaren.

Mogen gelovigen de duivel of zijn demonen bestraffen?

Wij moeten ons realiseren dat gelovigen nooit werd bevolen de duivel of zijn demonen te bestraffen. In het Nieuwe Testament zien wij dat enkel Jezus dit voorrecht heeft, als een uitdrukking van Zijn heerschappij en soevereiniteit over het rijk van de geesten. De enige bestraffing die een gelovige mag uitbrengen is deze waarbij hij een broeder corrigeert die in zonde is gevallen (Lukas 17:3; 1 Timotheüs 5:20). Doorheen het hele Nieuwe testament is bestraffing uitsluitend het voorrecht van de Heer. Het is daarom dat Michaël zei, toen hij met de duivel twistte: “De Heere bestraffe u!” (Judas 9).

Een teken van dwaalleraars

Over de dwaalleraars zegt Petrus:

“... die de heerlijkheden [Gr. *doxas*: heerlijkheden] niet schromen te lasteren; daar de engelen in sterkte en kracht meerder zijnde, geen lasterlijk oordeel tegen hen voor de Heere voortbrengen. Maar dezen, als onredelijke dieren, die de natuur volgen, en voortgebracht zijn om gevangen en gedood te worden, omdat zij lasteren, hetgeen zij niet verstaan, zullen in hun verdorvenheid verdorven worden” (2 Petrus 2:10-12).

Engelen weten wel beter dan zulke dwaze dingen te doen als het bestraffen of uitschelden van andere engelen.

Ook Judas zegt over dwaalleraars:

“Evenzo echter ook dezen, in slaap gebracht zijnde, verontreinigen het vlees, en verwerpen de heerschappij, en lasteren de heerlijkheden [Gr. *doxas*]. Maar Michaël, de archangel, toen hij met de duivel twistte, en handelde van het lichaam van Mozes, durfde geen oordeel van lastering tegen hem voortbrengen, maar zeide: De Heere bestraffe u! Maar dezen, hetgeen zij niet weten, dat lasteren zij ...” (Judas 8-10).

Deze passage zegt ons dat zelfs Michaël, de engel met de hoogste rang, de Satan niet wilde bestraffen, maar vele belijdende christenen vandaag doen het geregeld. De tekst zegt: “durfde niet” hetgeen betekent dat zoiets doen geheel ondenkbaar was voor Michaël. Michaël zei zelfs niet wat wij vandaag regelmatig horen: “Ik bestraf u duivel, in de naam van de Heer!” Michaël zei eenvoudig: “De Heer bestraffe u”. Helemaal anders dan vele moderne “christenen” wist Michaël dat bestraffing enkel het voorrecht was van de Heer!

Waarom doen zij dat dan toch?: “dezen, als onredelijke dieren ... lasteren, hetgeen zij niet verstaan” (2 Petrus 2:12). “Maar dezen, hetgeen zij niet weten, dat lasteren zij” (Judas 10).

En het uitdrijven van demonen dan?

Men wijst nogal eens op Paulus die een waarzeggende geest (*pneuma puthónos*) gebod uit te gaan van een dienstmaagd:

“Ik gebied u in de Naam van Jezus Christus uit haar weg te gaan!” (Handelingen 16:18).

Hieruit concludeert men dat ook wij (geschikte personen in deze tijd) een mandaat hebben om de demonen te gebieden uit te gaan; zie b.v. dr. W.J. Ouweneel in *Het Domein van de Slang*, p. 360. Nog meer worden de woorden van de Heer Jezus in Markus 16 aangehaald:

“En hen die geloofd zullen hebben, zullen deze tekenen volgen: in Mijn Naam zullen zij demonen uitdrijven; in vreemde talen zullen zij spreken; ¹⁸ slangen zullen zij oppakken; en als zij iets dodelijks zullen drinken, zal het hen beslist niet schaden; op zieken zullen zij de handen leggen en zij zullen gezond worden” (Markus 16:17-18).

Nu zijn wij niet zoals zovelen die zeggen dat dit Schriftgedeelte niet authentiek zou zijn. Daar is geen enkele reden toe, integendeel. (Zie over de authenticiteit van Markus 16:9-20: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Markus16.pdf>).

In dit gedeelte van Markus hebben wij de opdracht van de opgestane Heer aan zijn discipelen te vergelijken met Mattheüs 28:16-20. Hij droeg hen op om in de ganse wereld het Evangelie te prediken. Christus was immers gekomen om zondaren te redden. Allen die geloven en gedoopt werden, zouden gered worden, wie echter niet gelooft gaat verloren. Het is nu belangrijk het onderscheid te zien met de woorden van de Heer aan het slot van het Mattheüs-Evangelie. Daar zegt Hij dat Hem alle macht in hemel en aarde gegeven is en dat Hij bij ons zal zijn tot de voleinding van de wereld (Mattheüs 28:18-20). In Markus 16 lezen wij evenwel niet dat de Heer door die tekenen zo lang zou werken.

De tekenen in Markus 16:17-18 gelden niet voor altijd. We zien in de brieven dat die tekenen daadwerkelijk in vervulling gebracht werden tijdens het leven van de apostelen: de uitdrijving van demonen (Handelingen 16:18), het spreken van vreemde talen (Handelingen 2:4), het opnemen van slangen (Handelingen 28:3-6), het opleggen van de handen (Handelingen 3:7; 5:12). Verder in de tijd reikten die tekenen evenwel niet. Ze gelden maar voor de overgangperiode, de tijd dat de Joden moesten overtuigd worden totdat zij ofwel in de Kerk zouden ingelijfd worden, ofwel als natie verworpen worden (70 n.C.).

De hedendaagse manifestaties van tekenen en wonderen vallen nu al bijna 2000 jaar buiten Gods schema van handelen tegenover de Joden. En de charismatische manifestaties van die tekenen en wonderen zijn maar een slecht afkooksel van de werkelijke gaven in de eerste eeuw. Zie hierover verder: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gaven-vandaag.pdf> . Waar is het bewijs dat de wondergaven bleven bestaan ná de tijd van de apostelen? Verder in de geschiedenis van de Kerk, na de tijd van de apostelen waren er geen wondergaven meer. Ook de geschriften van de Kerk zijn daarvan een getuigenis. De wondergaven vinden we enkel bij Christus en Zijn apostelen; de nepwondergaven en onjuiste aanspraken vinden wij doorheen de kerkgeschiedenis bij ketterse bewegingen, met

een sterke opleving in de pinkster- en charismatische beweging in recente tijden. Zie verder over het tijdelijke aspect van de tekengaven: <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#wonderen>.

Lees ook:

- “Hoe Bevrijdingsbedieningen mensen tot demonische gebondenheid leiden” (Bob DeWaay): <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bevrijdingsbedieningen.pdf>
- “Valse leringen geestelijke oorlogvoering: Hoe de Kerk heidens wordt” (Bob DeWaay): <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/geestelijkeOorlogvoering.pdf>
- “Doeltreffend bidden voor verloren mensen” (Tags : Lee Thomas; bevrijdingsbedieningen): <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/doeltreffend-bidden.pdf>
- “Kan een gelovige demonisch bezeten zijn?”, <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/gelovigebezeten.pdf>
- ☞ Rubriek “Bevrijdingsbedieningen”: <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#bevrijding>
- ☞ Rubriek “Dominionisme & Geestelijke oorlogvoering”: <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#dominionisme>
- ☞ Rubriek “Wonderen / Wondertekenen”: <http://www.verhoevenmarc.be/index.htm#wonderen>

PRAGMATISME versus GELOOF

Pragmatisme: “Als het werkt, dan zal ik het accepteren en geloven”
Geloof: “Wat ik aanneem en geloof is geheel gebaseerd op Gods Woord, de Bijbel”

FUNDAMENTELE WET

Wij moeten nooit toelaten dat onze ervaringen het Woord van God uitleggen,
maar het Woord van God moet onze ervaringen controleren

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm